

միս չուտել: 2.— «Դուրս ելլելուն համար յարմար ժամանակը առառուն է. այսուհանդեք սովորութեան խնդիր է ևս իրիկունները «դուրս ելլիլ» անպատճեռնիւն մը չի ներկայացներ, կը բաւէ որ կանանառարար տեղի ունենայ: Աւելիններ որ ամէն օր սղուրս ելլելով իսկ, մարդ կրնայ պնդութիւն ունենաւ, ենէ բառականաչափ չարտացակ: 3.— Սուրյուգացաւը բամելի է, պայմանով որ միամի «ժամանակ» մը դեռ շառնուի, այլ այնքան ատեն որ անհրամեցու է իշխանդառներն ըստելու համար, ինչ որ քմիջի մը կրնայ որոշել: Գալով քրոնիկ յօդացանին, ան ալ բուժելի է, բայց կը պահանջ, մասնաւոր մնայառութիւն, յարմար կլիմայ, երկարատես խնամք ու դարման: Հիւանդները ամէն դեղ ու դարման կը դադրեցնեն անմիջապէս որ ցաւը դադրի: ատոր համար աւ ցաւը կը վերադառնայ ու կը կարծեն են հիւանդներն անբուժելի է: Այս փափաքին գոխացում տալու համար առանձին յօդուած մը պիտի հրատարակնենք:

ՀԱՅ ԹԵ ԽՆԴԱԼ

Հայ մը կը ներկայանայ ֆարիզահայ ատամնաբոյժի մը, բաւական փտած ակուայ մը դարմանել համար եւ գինը կը հարցնէ: Ատամնաբոյժը նուազագոյն գին մը կ'ըսէ: Մեր բարեկամը, տեսնելով որ ակռան դարմանելն ու լեցնելը աւելի սուղ է, քան զայն հանել տալը, կ'ըսէ:

— Անանկ է նէ, ժամանակ մըն ալ գործածեմ ակռաս. երբ լաւ մը փտի, կու գամ քաշել տալու...

* * *

Այսինչ բժիշկը շատ դրամասէր է, կ'ըսէր տարեց եւ բարեկիրթի կին մը, երբ, իբրեւ հիւր, անոր այցելութեան գացեր էի: Պատճառը հարցուցի:

— Որովհետեւ երեք անգամ այցելեցի, տակաւին հիւանդութիւնս չբուժեց, եւ ուղեց որ դարձեալ այցելեմ:

— Ի՞նչ հիւանդութենէ կը տառապիք, տիկին, հարցուցի:

— Շաքարախտէ, ցօքթոր, պատասխանեց:

Իրօք որ դրամասէր է եղեր այդ բժիշկը. ինչո՞ւ մէկ անգամէն չբուժեց շաքարախտը...

ԸՆԹԵՐՑՈՂ

ԴՈՒՆ ՈՐ ԿԸ ՍԻՐԵՍ «ԲՈՒԺԱՆՔ»ը, կը կարգաս և կ'օգտուիս,

ԶԵՄ ՈՒԶԵՐ ՃԻԳ ՄՌ ԸՆԵԼ, տարածելու համար քու թերթդ,

բաժանորդագրելով ծանօթներդ, որպէսզի ուրիշներն ալ կարդան, սիրեն և օգտուին «ԲՈՒԺԱՆՔ»էն և զարգացնեն զայն:

ԻՄԿ ԴՈՒՆ ՈՐ ՈՒՐԻՇԻՆ «ԲՈՒԺԱՆՔ» կը կլլրիւս, գիտցիր որ չի բաւեր կարդալ, այլ պէտք է ունենալ և ուահել «ԲՈՒԺԱՆՔ»ը, որուն մէկ խորհուրդը կրնայ քանի մը անգամ փոխարինել տուած բաժնեգինդ:

ՈՒՐԵՄՆ, ԱՆՄԻՋԱՊէՍ ԲԱԼԺԱՆ, ՈՐԴԱՎՐՈՒՇՈՒԻ: